

★ స్కూలులో స్వపరిపాలన ★

(19 వ పేజీ తరువాయి)

ఒంటరిగా కూర్చుంటే మనిషికి ఎన్నో ఆలోచనలు వస్తాయి. అట్లాగే నా బుర్రగూడా ఆలోచనలతో నిండిపోయింది. సూర్యం మీది నేరం జ్ఞప్తికి వచ్చింది సూర్యం ఈ పనిచేస్తాడా అని ఆలోచిస్తూనడుస్తున్నాను. ఇంతలోనే కొన్ని కౌగితం ముక్కలు మీద నుండి ఎగురుతూ నా మీద పడ్డాయి. కుతూహలంతో మీదికి చూశాను ఆ కౌగితాలు చింతామణి గదిలోనుండి వచ్చాయి. ఆ కౌగితం ముక్కలన్నీ ఏరాను వాట్ల మీద వీవో అక్షరాలు కనిపించాయి. అతికష్టం మీద ఆ కౌగితాల్ని జాగ్రత్తగా పేర్చాను. అందులో రాత చాల అస్పష్టంగా యుంది. మొదట సుబ్బారాయుడు ద-అని ఆపేసి కొట్టేసి ఉంది అంటే ఈ కౌగితం మీద వ్రాసిన ఆసామీ ఎవరిదో దస్తూరి అనుక రిద్దామని ప్రయత్నించి సగం వ్రాసి అసంతృప్తి చెంది, మళ్ళీ కొట్టేసినట్లుగా స్పష్టమవుతున్నది. అట్లానే “ద” అనే పదము చాలా సార్లు అనుకరించబడింది సూర్యం వ్రాసే “ద”ల వంటి “ద”లు ఎన్నో ఆ కౌగితాలలో వున్నాయి?

“ఇంక చాలు. అను నేనే ఈ పని చేశాను” అన్నాడు గట్టిగా అరుస్తూ చింతామణి అతని ముఖం కోపంనో ఎట్టబడింది. పెదిమలు, కాళ్ళూ, చేతులూ వణక నారంభించాయి. సిగ్గుతో, అవమానంతో తలదించుకొన్నాడు చింతామణి.

“ఓరి చవటా! ఎంత పని చేశావు? నువ్వేనా ఈ పని చేస్తా?” అన్నాడు ఆశ్చర్యం, కోధం, అసహ్యం మిళితమయిన సర్వంతో కామేశం.

“అపండి మీ విమర్శలు. ముందతను పారిపోకుండా చూడండి శిక్ష విధిద్దాం” అన్నాడు న్యాయాధిపతి సుబ్బారావు.

“మన స్కూలు కాంపౌండు చుట్టూ రెండుసార్లు పరిగెత్తిరావడమే చింతామణికి మనం విధించే శిక్ష” అంది జ్యూరీ ఏకగ్రీవంగా.

కట్టాళ్ళంతా తమ చేతి రుమాళ్ళు కలిపి తాడుగాచేసి చింతామణిని కట్టేశారు. కట్టాళ్ళంతా కాంపౌండులో నిలుచున్నార

చింతామణి కట్టు వదులుచేశారు. చింతామణిని నిల్పుండ జెట్టి ఒక త్రాడుతో గట్టిగా కొట్టాడు సుబ్బారావు. చింతామణి పరుగు తీశాడు వరుసగా రెండుసార్లు పరుగెట్టాడు కాంపౌండు చుట్టూ. అతనిని అంతా కలసి హెడ్మాస్టరుగారి వద్దకు తీసుకపోయారు. అతను చేసిన నేరం తాము విధించిన శిక్ష మొదలైన యావద్విషయములు ఆయనకు విన్నవించారు.

హెడ్మాస్టరుగార్ని చూడగానే చింతామణి బావుగుమనిషిడుస్తూ ఆయనకాళ్ళు చుట్టే శాడు “క్షమించండి మామారూ, నన్నే చేయండి. నాకు బుద్ధోచ్చిందండి అంటూ కంటికి మింటికి ఏకధారగా ఏడ్చాడు.

హెడ్మాస్టరుగారి హృదయము ద్రవించి పోయింది. కోపం పటాపంచలయింది. ఆయన కళ్ళు చెమర్చిల్లాయి. తోడి పిల్లకాయల కండ్లలో కూడ నీటిబిందువులు నిల్చాయి. హెడ్మాస్టరుగారు అతన్ని లేవనెత్తారు. అతనిపేపు నిమరుతూ అప్రాయంగా దగ్గరికి తీసుకున్నారు. ఆయన పై కండువతో అతని కండ్లనీరు తుడిచారు గద్దకంఠముతో ‘నాయినా, దీనికింతగా ఏడ్వాలా’ హృదయంలో కల్గిన పశ్చాత్తాపము సర్వపాపాలను కడిగివేస్తుంది చిన్నతనం తెలియక చేశావు. దాన్ని గూర్చి విచారించకు ఇంకముందు ఇట్టి పనులు చేయకు. నిన్ను శిక్షించడంకో నా ఉద్దేశం నిన్ను బాధించాలని కాదు. నీ మనసు కష్టపెట్టాలని కాదు ఇటువంటి తప్పు పనులు నువు ముందు ముందు జీవితంలో చేయకుండా నేను తీసుకున్న జాగ్రత్త మాత్రమే? అని మిగతా కుట్టాళ్ళవంక చూసి ‘ఈ హితభోధ చింతామణి కొక్కడికే గాదు మీ అందరికీ వర్తిస్తుంది. రేపటి నుంచి మీకు చింతామణి ఆదర్శ విద్యార్థి అవాలని వాంఛిస్తున్నాను. అంతా వెళ్ళి జాగ్రత్తగా నడుచుకుని స్కూలుకి, రాష్ట్రానికి, దేశానికి కీర్తి ప్రతిష్ఠలు తీసుకరండి’ అన్నారు హెడ్మాస్టరుగారు.

చింతామణి హెడ్మాస్టరుగారికి సమస్కరించి సూర్యంవద్దకొచ్చి అతని చేతులుపట్టుకుని అతని ముఖంలో ముఖంపెట్టి ఆశ్రు

పూరిత నయనాలతో, ‘క్షమించ వూ సూర్యం?’ అన్నాడు.

సూర్యానికి దుఃఖం ఉప్పెనలా మంచుకొచ్చింది, చెమ్మగిల్లిన కన్నులలో ‘క్షమించాను మణీ. నేనపుడే ఈ సంగతి మర్చిపోయాను. ఎప్పటిలాగే మనం స్నేహితులుగా ఉందాం’ అన్నాడు సూర్యం.

తోటిపిల్లలు ఆనందంతో, ‘సూర్యానికి జై! న్యాయమే గలుస్తుంది! ప్రజాస్వామ్యం వర్తిల్లాలి’ అని నివాదాలు చేసుకుంటూ హెడ్మాస్టరుగారి దగ్గర నెలవు తీసుకొని బయల్దేరారు.

హెడ్మాస్టరుగారు చిరునవ్వు నవ్వుతూ వాత్సల్యంతో ఆపిల్లలు వెళ్ళినవైపే చూస్తూ నిల్చుండిపోయాడు.

[అంగకథ ఆధారంగా].

రేగిపత్తతో

(37-వ పేజీ తరువాయి)

తీసి కోటిలోవేసి బండతో దంచుకోవాలి. మెల్లిగా దంచుకొంటే పిక్కలన్నీ బయటకు వస్తాయి అవన్నీ తీసివేసి అదంతా ఒక జాడికి ఎత్తుకొని వుంచుకోవాలి తరుపరి పచ్చిమిరపకాయలు తోడిమలు తీసుకొని చింతపండు ఉప్పు ఇంగువ పసుపు ఇవన్నీయు కోటిలో వేసుకొని మెల్లిగానూరి ఈ జాడికి ఎత్తుకున్న దానిని, రేగిపత్తి ముద్దను కోటిలోవేసి అప్పుడు కొత్తిమిరి వేయాలి. ఈ మూడు కలిసినట్లు బండతో మెల్లిగా ఒకసారి నూరి తీసివేయవలెను తరుపరి పొయ్యిమీద ఇనపగిరిపెప్పెట్టి అందులో కొద్దిగా నూనెవేసి అందులో నూనె కాగగానే ఈ ఆవాలు తగుమాత్రమువేసి చిట పటలాడగానే క్రిందకుంచి ఈ పచ్చడిలో కలపవలెను ఈ పచ్చడి ఒక్క దినము కన్నా ఎక్కువ నిలవ వుండదు. నేను చెప్పిన సామానులన్నియు పళ్లు చూచుకొని దానికి సరిపడినట్లు వేసుకోవలెను. ఈ పచ్చడి చేసుకున్న దొశలలోనికి, ఇడ్డీకి అన్నములోనికి అన్నిటికీ పనికి వచ్చును.

